

Warszawa, 25 października 2022 r.

Polski Związek Instytucji Pożyczkowych
Ul. Wiejska 12, 00-490 Warszawa
kontakt@pzip.pl

Sz. P. Przewodniczący Kazimierz Kleina
Komisja Budżetu i Finansów Publicznych
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z zaplanowanym rozpatrzeniem *Ustawy o zmianie ustaw w celu przeciwdziałania lichwie (senacki Druk nr 834)*, działając w imieniu Polskiego Związku Instytucji Pożyczkowych zwracam uwagę na dwa najistotniejsze mankamenty omawianej ustawy, które czynią ją przeciwnie skuteczną oraz uprzejmię proszę o rozważenie poparcia poprawek, mających na celu usunięcie przepisów dyskryminacyjnych, które czynią nierentowną działalność instytucji pożyczkowych, a co za tym idzie - skutkować będą ograniczeniem oferty legalnych kredytów konsumenckich, czego efektem będzie wzrost poziomu wykluczenia finansowego konsumentów w Polsce.

Limity kosztów pozaodsetkowych

Omawiana regulacja niestety nie jest poparta jakąkolwiek analizą ekonomiczną. Obniżenie współczynników limitujących koszty pozaodsetkowe z aktualnie obowiązujących „25+30” do „10+10” nie uwzględnia faktu, że udzielenie legalnego i bezpiecznego kredytu wiąże się z koniecznością poniesienia kosztów przez kredytodawcę, takich jak np. koszty pozyskania kapitału, koszty wynagrodzeń pracowników, koszty ryzyka i obsługi kredytu.

Mając świadomość braku możliwości utrzymania przepisów w obecnym kształcie, **zwracamy się z prośbą o poparcie dla zgłoszonej podczas prac Sejmu propozycji ustalenia limitu kosztów pozaodsetkowych na poziomie „15+15”.** Co prawda tak ustalony limit nie pokrywa w pełni wszystkich kosztów, ponoszonych przez kredytodawców, a co za tym idzie - jego wprowadzenie będzie skutkowało ograniczeniem oferty kredytów dla konsumentów, jednak nie wyeliminuje ono całkowicie oferty pozabankowej, jak to ma miejsce w przypadku limitu kosztów pozaodsetkowych na poziomie „10+10”.

Zwracamy również uwagę na fakt, iż ewentualna **licytacja na coraz bardziej radykalne obniżanie limitu pozaodsetkowych kosztów kredytu prowadzić będzie do coraz większego poziomu wykluczenia finansowego konsumentów**, którzy dziś są jeszcze chronieni przepisami ustawy o kredycie konsumenckim. Mowa tu przykładowo o przejrzystych zasadach udzielenia i spłaty kredytu, o prawie do bezpłatnego odstąpienia od umowy kredytu, prawie do wcześniejszej spłaty (ze stosownym rozliczeniem), prawie do uzyskania pełnej informacji o kredycie (czego skutkiem są obszerne umowy).

Dokonując zmian w przepisach regulujących limit kosztów pozaodsetkowych należy mieć na uwadze fakt, że każdy kredytodawca to przedsiębiorca, którego działalność wiąże się z koniecznością ponoszenia takich kosztów jak np. wynagrodzenia pracowników lub zapewnienie profesjonalnej, legalnej i bezpiecznej obsługi. Nadmierna regulacja, ustalająca limit kosztów pozaodsetkowych poniżej progu rentowności nie spowoduje zatem automatycznie, że kredyty będą tańsze dla konsumentów - **nadmierna regulacja spowoduje jedynie, że kredyty będą niedostępne dla konsumentów, w efekcie czego będą oni zmuszeni do szukania finansowania swoich potrzeb poza rynkiem regulowanym, gdzie nie będą oni objęci ochroną, z której mogą dziś jeszcze korzystać.**

Mając na uwadze powyższe, proponujemy nowe brzmienie art. 7 pkt 4a) w Druku 834:

„1. Maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu dla kredytów o okresie spłaty nie krótszym niż 30 dni oblicza się według wzoru:

$$MPKK = (K \times 15\%) + (K \times n/R \times 15\%)$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

MPKK – maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K – całkowitą kwotę kredytu, n – okres spłaty wyrażony w dniach, R – liczbę dni w roku.”,

Vacatio legis

Ustawa z druku 834 przewiduje trzy okresy vacatio legis. Część przepisów objęta jest sześciomiesięcznym vacatio legis, część ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, natomiast nadzór nad instytucjami pożyczkowymi ma mieć miejsce od 1 stycznia 2024 r.

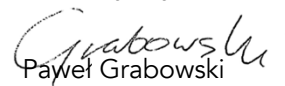
W ocenie Związku miesięczne vacatio legis dla *de facto* większości przepisów, zawartych w ustawie jest niewystarczające (przepisy art. 7 ustawy z druku 834 stanowią bowiem około połowę wszystkich przepisów omawianej ustawy), a dostosowanie działalności kredytodawców w tak krótkim terminie do nowych wymogów prawa będzie niemożliwe. Ponadto, skoro we wstępie do wyliczenia wskazuje się, że ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, to powinna ona – co do zasady – wchodzić w życie w terminie 6 miesięcy, a nie 30 dni; oczywiście z zastrzeżeniem niebudzącego kontrowersji wyjątku dla objęcia instytucji pożyczkowych nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego od 1 stycznia 2024 r.

Mając na uwadze powyższe, proponujemy nowe brzmienie art. 14 w druku 834:

„Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 7 pkt 13, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.”*

Łączę wyrazy szacunku,

Paweł Grabowski

Pełnomocnik Zarządu

